

10

TRÊN CÁNH CHIM NGƯỜI QUI CỐ HƯƠNG

1973

Thơ: Định Giang

Nhạc: Hồ Đăng Lẽ

Chậm, tự do

Trưa nắng phi trường như bốc lửa

Thấy toán người

khiêng (người khiêng) nhũng áo quan Chiếc áo cuối đời người (cuối đời) người bạc

mệnh (ư ư) Gõi kín gi hé̛t nỗi xót xa Trong đáy chén hẫy còn ít

ruou (ư ư) Uống tiễn người (tiễn người) người bạn không quen Đã

bỏ đi sau ngày (sau ngày) ngưng bắn Chút khói hài gửi kẻ chứng nhân

11

Hơi nhanh

Kẻ chừng nhán hết rồi tiếng nói Xin ngậm cười thay nỗi ngậm ngùi

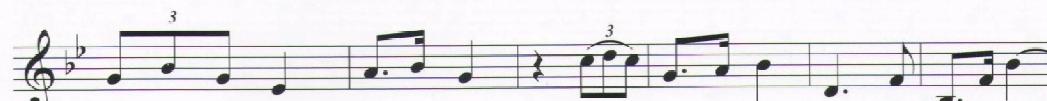
Giọt nước mắt ta — người xa lạ Gửi cho người và khóc cho ta Để vĩnh viễn người

về cõi khác Một cõi — nào yêu dấu hơn dây Thời ưng dung mà rời giày trận

Chậm

Coi — tháng ngày như hơi rượu cay Trưa nắng người về (người về) đất (về đất)

Trên cánh chim buồn qui cổ hương Nỗi — khổ còn dây người ở lại (ú ú) —

— Chén rượu nào với — được nhớ thương —